

prima instanță – A. Andronic
instanța de apel – N. Cernat, A. Gavrilița, A. Pahopol

dosarul nr. 2ra-2265/13

ÎNCHEIERE

21 august 2013

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Tatiana Răducanu
Iuliana Oprea

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către
Veaceslav Garștea

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Veaceslav Garștea
împotriva Consiliului municipal Chișinău cu privire la încasarea sumei

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 29 ianuarie 2013, prin care a fost
respins apelul declarat de Veaceslav Garștea și menținută hotărârea Judecătoriei
Centru mun. Chișinău din 18 mai 2012, prin care a fost respinsă acțiunea

constată:

La 05 iulie 2011, Veaceslav Garștea a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Consiliului municipal Chișinău cu privire la încasarea sumei.

În motivarea acțiunii a indicat că prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din
20 decembrie 2007 a fost admisă integral acțiunea lui Veaceslav Garștea și obligat
Consiliul Municipal Chișinău să asigure cu spațiu locativ de stat familia Garștea,
constituită din 3 persoane (soțul - Garștea Veaceslav, soția - Garștea Mihaela, fiica -
Garștea Mădălina), conform normelor sanitare în mun. Chișinău.

Menționează că la 04 februarie 2008 în Oficiul de executare Centru a fost
prezentat spre executare documentul executoriu nr. 3-3642/07, eliberat de Curtea de
Apel Chișinău la 20 decembrie 2007, care până la data adresării în judecată cu
prezenta cerere nu a fost executat, Consiliul Municipal Chișinău invocând drept motiv
lipsa spațiului locativ liber în mun. Chișinău.

Afirmă că drept urmare a neexecutării hotărârii judecătorești familiei Garștea,
care continuă să locuiască la gazdă, i se încalcă dreptul constituțional la un trai decent,
prevăzut în art. 47al Constituției, conform prevederilor căruia statul este obligat să ia
măsuri pentru ca orice om să aibă un nivel de trai decent, care să-i asigure sănătatea și
bunăstarea, lui și familiei lui, cuprinzând hrana, îmbrăcăminte, locuința, îngrijirea
medicală, precum și serviciile sociale necesare.

Susține că încasarea de la Consiliul Municipal Chișinău a costului unui
apartament cu 2 odăi în mun. Chișinău i-ar permite lui procurarea unui spațiu locativ și
soluționarea problemei locative.

Solicită încasarea de la Consiliul Municipal Chișinău, în temeiul hotărârii Curții de Apel Chișinău din 20 decembrie 2007, a costului unui apartament cu 2 odăi în mun. Chișinău.

La 14 mai 2012 Veaceslav Garștea a mai depus o cerere, prin care a solicitat încasarea de la Consiliul Municipal Chișinău a sumei de 550000 lei, costul unui apartament cu 2 (două) odăi în mun. Chișinău.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 18 mai 2012 a fost respinsă acțiunea și încasată de la Veaceslav Garștea în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 10000 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 29 ianuarie 2013 a fost respins apelul declarat de Veaceslav Garștea și menținută hotărârea primei instanțe.

La 25 martie 2013 Veaceslav Garștea a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a hotărârilor judecătorești și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie admisă integral acțiunea.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând că instanța nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată și instanța a interpretat eronat legea.

Menționează că conform art. 373 alin. (3) și alin. (4) CPC, instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în prima instanță. Instanța de apel nu este legată de motivele apelului privind legalitatea hotărârii primei instanțe, ci este obligată să verifice legalitatea hotărârii în întregul ei.

Consideră că această prevedere legală a fost ignorată de către Curtea de Apel Chișinău la emiterea deciziei din 29 ianuarie 2013, deoarece nu a verificat multilateral legalitatea hotărârii primei instanțe, în special lăsând fără vedere și încasarea ilegală de la el a taxei de stat în mărime de 10000 lei, ceea ce a menționat și în cererea de apel din 21 iunie 2012.

Astfel, a fost ignorat faptul că din start Judecătoria Centru prin hotărârea și încheierea din 18 mai 2012 a încălcat prevederile art. 171 CPC, art. 26, alin. (4) CPC și respectiv art. 6 CEDO.

Afirmă că cererea de chemare în judecată a depus-o la 06 iulie 2011. Prin demersul înaintat la 14 mai 2012 a solicitat instanței scutirea integrală de achitarea taxei de stat ținând cont de faptul că are la întreținere un copil minor, Mădălina Garștea, soția nu lucra, unica sursă de existență a familiei fiind salariul lui, care nu-i permitea achitarea sumei stabilite de legislație în vederea plății taxei de stat pentru cererea de chemare în judecată.

La ședința de judecată din 18 mai 2012, instanța a admis demersul și a dispus scutirea lui de la plata taxei de stat, drept urmare trecând la examinarea pricinii în fond.

Susține că luând cunoștință de hotărârea din 18 mai 2012, a aflat că instanța a dispus și încasarea de la el în beneficiul statului a taxei de stat în mărime de 10000 lei pentru acțiunea depusă.

Ulterior, luând cunoștință de materialele cauzei a depistat anexată la dosar și încheierea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 18 mai 2012, în care se indică că instanța l-a scutit parțial de achitarea taxei de stat în mărime de 6500 lei, fără a indica termenul în care urmează să achite suma rămasă.

Menționează că despre scutirea parțială a taxei de stat nu a fost informat, deoarece ar fi contestat din start această încheiere, motivul fiind imposibilitate reală de a achita taxa de stat în mărimea fixată de instanță.

Indică că motivând soluția, atât instanța de apel, cât și prima instanță au trecut fără vedere faptul că obiectul acțiunii înaintate de către el este încasarea de la Consiliul Municipal Chișinău a costului unui apartament cu 2 odăi în mun. Chișinău, care îi revine în baza hotărârii Curții de Apel Chișinău din 20 decembrie 2007 și în temeiul art. 35 al Legii cu privire la poliție. Dreptul de a se adresa cu o astfel de acțiune în instanță conform regulilor generale stabilite de Codul de procedură civilă, precum și faptul că astfel acțiunea dată nu va schimba obiectul și natura hotărârii Curții de Apel Chișinău din 20 decembrie 2007 a fost recunoscut prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 26 ianuarie 2011 menținută prin decizia Curții Supreme de Justiție din 11 mai 2011. (f. d. 42-45)

Consideră că instanța eronat a motivat decizia prin prisma art. 123, alin. (2) CPC.

Instanța eronat a concluzionat că faptul constatării dreptului lui la spațiu locativ este echivalent cu dreptul lui de a fi recompensat pentru nealocarea spațiului sau de a primi un echivalent în formă bănească de la intimat în locul imobilului datorat.

Invocă că instanța aplicând art. 123 alin. (2) CPC, concomitent s-a și contrazis, deoarece a considerat legală soluția primei instanțe de a respinge demersul Consiliului Municipal Chișinău cu privire la încetarea procesului în temeiul art. 265 alin. (b) CPC.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Veaceslav Garștea nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Veaceslav Garștea, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Și argumentul recurentului cu privire la încasarea ilegală de la el a taxei de stat în mărime de 10000 lei prin hotărârea primei instanțe urmează a fi apreciat critic, deoarece ultimul nu a contestat concomitent cu hotărârea primei instanțe din 18 mai 2012 și încheierea instanței din aceeași dată prin care a fost stabilită suma taxei de stat pentru judecarea pricinii în mărime de 16500 lei și prin care a fost admisă parțial cererea lui cu privire la scutirea taxei de stat.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Veaceslav Garștea ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul lui Veaceslav Garștea se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Tatiana Răducanu

Iuliana Oprea